

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 4Tos/64/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010758  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7215010758.7

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júna 2023, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 28.4.2023, sp. zn. 5T/67/2015 takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/67/2015 zo dňa 29.11.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/11/2018 zo dňa 27.06.2018, ktorým bol odsúdenému za zločin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu a povinnosti nahradiť poškodenej C. D. spôsobenú majetkovú škodu vo výške 45.000,00 € (štyridsaťpäťtisíc eur), osvedčil.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí prokurátor, ktorú odôvodnil tým, že s právnym názorom súdu vyjadreným v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nemožno stotožniť. Má za to, že súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že došlo k zániku pohľadávky poškodenej C. D. voči odsúdenému A. B.. Je toho názoru, že povinnosť nahradiť poškodenej C. D. spôsobenú majetkovú škodu vo výške 45.000,- € stále trvá, a táto škoda nebola v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uhradená A. B. poškodenej. Dal do pozornosti výpoveď poškodenej na verejnom zasadnutí, ktorá poukázala na to, že sa cíti byť podvedená E. F., ktorý najprv tvrdil, že Šmidu nepozná, a potom asi po týždni už mal voči A. B. pohľadávky a k podpisu zmluvy bola takpovediac dotlačená. Je taktiež zarážajúce, že odsúdený, ktorý je bez príjmu, má množstvo veriteľov, sú proti nemu vedené živé exekučné veci, miesto úhrady škody poškodenej v hotovosti v plnej výške zaplatil E. F. sumu 45.000,- €, a to deň nasledujúci 16.2.2023 po tom, ako E. F. s poškodenou dňa 15.2.2023 uzavrel pre ňu nevýhodnú zmluvu o postúpení pohľadávky. Odsúdenému nič nebránilo túto sumu zaplatiť priamo poškodenej.

Prokurátor je toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodnutí o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa § 50 ods.4 Tr. zák. nesprávne vyhodnotil skutočnosti, a teda nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko na takýto postup žiadne dôvody neboli.

S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a v zmysle § 194 ods.1 písm. b) Tr. por. uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Košiciach ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému okresný prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/67/2015 zo dňa 29.11.2017 bol A. B. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon trestu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním odsúdeného počas skúšobnej doby a povinnosti nahradiť poškodenej C. D. spôsobenú majetkovú škodu vo výške 45.000,00 €.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/11/2018 zo dňa 27.06.2018 bolo zamietnuté odvolanie A. B. voči citovanému rozsudku.

Podľa § 52 ods. 1 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Zo správy probačnej a mediáčnej úradníčky Okresného súdu Košice II zo dňa 13.07.2022 vyplýva, že odsúdený počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia s probačným úradníkom spolupracoval, na jednotlivé probačné stretnutia chodil v termínoch, ktoré boli vopred dohodnuté, celkom pätnásťkrát. Škodu poškodenej neuhradil. Je rozvedený, má dve dospelé deti, žil v spoločnej domácnosti s bývalou manželkou a synom. Bol dobrovoľne nezamestnaný, podľa jeho vyjadrenia žil z podpory staršieho syna, ktorý pracoval v zahraničí.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený A. B. bol doposiaľ 3 - krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/67/2015 zo dňa 29.11.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/11/2018 zo dňa 27.06.2018 pre zločin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. V prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2023 uzavretou medzi postupcom - poškodenou C. D. a postupníkom E. F. v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka bola pohľadávka vo výške 45.000,- € vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/67/2015 zo dňa 29.11.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/11/2018 zo dňa 27.06.2018 postúpená z poškodenej C. D. na E. F. za odplatu 15.000,- €. Odsúdený A. B. neuhradil pohľadávku spočívajúcu v náhrade majetkovej škody vo výške 45.000,- € ani len čiastočne a suma 45.000,- € predstavovala pohľadávku C. D. voči dlžníkovi - A. B.. Zmluvné strany sa dohodli na úhrade odplaty za postúpenie pohľadávky tak, že postupník mal uhradiť sumu 15.000,- € v deň podpisu zmluvy v prospech účtu postupcu a v prípade, ak by nedošlo k pripísaniu odplaty v prospech účtu postupcu do troch pracovných dní od podpisu zmluvy, zmluva by bola zrušená od počiatku. Zmluvné strany prehlásili a svojimi podpismi potvrdili, že ich zmluvná voľnosť nie je obmedzená, zmluvu uzavreli slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, nie v časovej tiesni ani pod nátlakom, a ani za nápadne nevýhodných podmienok, jej obsahu porozumeli a nemali proti nemu žiadne výhrady. Pravosť podpisov oboch zmluvných strán na zmluve bola osvedčená notárkou G. H. H. so sídlom Notárskeho úradu v D., F. I. XX.

Z Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo dňa 15.02.2023, ktoré adresoval E. F. A. B. je zrejmé, že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 45.000,- € (vyplývajúcej z už citovaného právneho titulu) a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2023 uzavretej medzi postupcom - poškodenou C. D. a postupníkom - E. F. v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, čím zanikla povinnosť A. B. zaplatiť pohľadávku C. D..

Z Dohody o vzdaní sa práva, ktorú uzavreli veriteľ E. F. a dlžník A. B. dňa 16.02.2023 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na vzdaní sa práva veriteľa na zaplatenie pohľadávky vo výške 45.000,- € dlžníkom veriteľovi a to odplatne. Veriteľ podpisom na zmluve potvrdil, že odplata mu bola uhradená v plnej výške, v hotovosti pri podpise zmluvy, a táto dohoda spôsobila zánik dlhu v celom rozsahu, vrátane príslušenstva, a to s účinnosťou ku dňu podpisu dohody.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia a po dôslednom zvážení všetkých okolností významných pre dané rozhodnutie sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, ktorý vyslovil, že odsúdený A. B. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.02.2023 uzavretou medzi poškodenou C. D. a E. F., zanikla pohľadávka poškodenej vo výške 45.000,- € voči odsúdenému. Z tejto zmluvy vyplýva, že odplata za postúpenie pohľadávky vo výške 15.000,- € bola totižto uhradená v prospech účtu poškodenej v deň podpisu zmluvy, čo poškodená aj potvrdila vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí. Z obsahu dohody o vzdaní sa práva zo dňa 16.02.2023 uzavretej medzi E. F. a A. B. vyplynulo, že sa dohodli na vzdaní sa práva veriteľa E. F. na zaplatenie pohľadávky vo výške 45.000,- € veriteľovi a to odplatne. Veriteľ podpisom na zmluve potvrdil, že odplata mu bola uhradená v plnej výške, v hotovosti pri podpise zmluvy, a táto dohoda spôsobila zánik dlhu v celom rozsahu, vrátane príslušenstva, s účinnosťou ku dňu podpisu dohody, a teda možno konštatovať, že odsúdenému zanikla povinnosť uložená citovaným rozsudkom nahradiť poškodenej C. D. škodu.

Aj podľa názoru krajského súdu tvrdenie poškodenej, že bola uvedená do omylu neobstojí, nakoľko v zmluve o postúpení pohľadávky svojím podpisom osvedčila, že zmluvu uzavrela slobodne a vážne, túto neuzavrela v časovej tiesni alebo pod nátlakom a ani za nápadne nevýhodných podmienok, jej obsahu porozumela a nemala proti nemu žiadne výhrady.

Napokon vykonaným dokazovaním nebolo zistené, aby odsúdený bol páchal trestnú činnosť, porušoval iné právne či morálne normy.

Záverom krajský súd uvádza, že vo výroku napadnutého rozhodnutia mal prvostupňový súd správne uviesť § 52 ods.1 Tr. zák. Uvedené pochybenie však neodôvodňovalo zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže z jeho odôvodnenia je zrejmé, že prvostupňový súd vo veci postupoval aj v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd sťažnosť okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.